

Froome is niet bovenmenselijk

Chris Froome heeft de Giro gewonnen en wordt zowat uitgespuwd.

Omdat Chris Froome nu al een aantal grote rondes op rij met zijn Sky-brigade de wedstrijd controleert zoals Lance Armstrong dat deed (behalve dan deze Giro)?

Omdat Chris Froome op zijn fiets zit zoals mijn postbode met het BMI van een Somaliër die vier maanden onderweg was zonder een deftig maal?

Omdat Chris Froome die arme Tom Dumoulin zijn tweede Giro-zege op rij afpakt?

Omdat Chris Froome, nadat hij eerst menselijk was verklaard, ineens weer bovenmenselijk presteerde door op tachtig kilometer van de aankomst een solootje op te zetten?

Of omdat Chris Froome bij Sky rijdt en Sky in opspraak is gekomen?

Of misschien omdat Chris Froome in de Ronde van Spanje een urinestaal afleverde waarin een overdreven grote hoeveelheid salbutamol werd gevonden?

Wellicht ook omdat Chris Froome een wielrenner is en deze sport obsessief destructief de eigen kleine miserie uitvergroot tot planetaire bedreigingen.

De eerste drie 'omds' zijn het niet waard om op in te gaan. Oké, het is een lelijke wielrenner en de dominantie van één team is nooit leuk en jawel, de overwinning van zo'n Tom Dumoulin vorig jaar was een gigantische opluchting.

En dan nu waar het echt om gaat.

Was het bovenmenselijk om op tachtig kilometer weg te rijden en te blijven? Ik heb nog geen data zien verschijnen om ons erop te wijzen dat Froome te lang aan te hoge wattages zou hebben gereden. Inmiddels is al uitgebreid aangetoond dat op deze methode behoorlijk wat ruis zit, maar er is een publiek voor.

Volgens ex-Tour-arts en dopingspecialist Jean-Pierre de Mondenard kon Froome die solo vooral bolwerken omdat de rest van het veld in de derde week nog slechts een verzameling halve zolen was. Naast Froome, negen podia in grote rondes waaronder vijf overwinningen, heeft maar één andere deelnemer van deze Giro een grote ronde gewonnen, Tom Dumoulin. Hij was dan ook de op één na beste.

Eén andere, Thibaut Pinot, had ooit een keer op een Tour-podium gestaan, in 2014 toen Froome en Contador na valpartijen de strijd moesten staken. Het was dus een strijd van één man tegen jongens en de mannen zijn altijd op hun best als het wat langer duurt. Chris Froome (33) had gezegd dat hij er in de derde week wilde staan en dat is hem ook gelukt.

Her en der wordt het nu voorgesteld alsof

Chris Froome ineens in 2013 vanuit het niets een grote ronde won. Dat is de geschiedenis behoorlijk geweld aandoen. De man was al tweede beste tijdrijder van zijn land na Wiggins in 2010, was in 2011 in de Vuelta en in 2012 in de Tour beter dan zijn kopman Bradley Wiggins en werd door de wetenschappers van Sky al snel hoger ingeschat dan Wiggins. Zijn geschiedenis van malheuren en ziektes wordt daarbij ook gemakshalve vergeeten. Hij was 28 toen hij zijn eerste grote ronde won. Daar is niets abnormaals aan.

Maar hij rijdt bij Sky, een verdacht team. Welnu, wat de zaak-Wiggins betreft: Dat. Is. Geen. Zaak. En dus ook geen doping. Als je ziet wat Wiggins allemaal moest nemen om zijn hooikoorts en ademhalingsproblemen te controleren – verschillende sprays en pillen en wat al niet meer – dan is het volstrekt logisch dat één goede spuit werd verkozen. We spreken over 2012, welteverstaan. Vandaag zou zo'n therapeutische uitzondering al lastiger zijn om te krijgen.

Ik moet ook de eerste wielerarts tegenkomen die mij bevestigt dat Wiggins drie weken lang de Tour heeft gedomineerd op die 40mg triamcinolone. Ik zou meteen ook graag van die wielerarts willen horen of hij deze Giro-overwinning van Froome toeschrijft aan het langdurig gebruik van salbutamol voor zijn inspanningsastma. En hij mag mij desgevallend ook de wondermiddelen aanwijzen die je in de derde week bovenmenselijke krachten geven.

Ik ken het antwoord: die zijn er niet. Niet de arts en niet de wondermiddelen. Tenzij Froome een Landisje heeft gedaan en met bloedtransfusies heeft gewerkt. In dat geval zullen we het snel genoeg te weten komen.

Overigens is door ernstige artsen en fysiologen ook altijd beweerd dat de fenomenale prestatie van Floyd Landis in 2006 (weggereden naar La Toussuire en uit de doden opgestaan een dag later richting Morzine) niet kan worden verklaard door een bloedzakje, maar dat het wel degelijk om een fenomenale prestatie ging.

Wat die salbutamolzaak van Froome betreft, nog dit. Geen enkele studie vindt een effect op de respiratoire prestaties van gezonde mensen als die puffen. Bij supra-therapeutische doses zou er licht anabool effect optreden, maar dan vooral bij krachtssporters. Of dat dan het grote geheim is van Chris Froome, is zeer de vraag.

Sowieso is zijn salbutamolprobleem geen positieve plas die tot een onmiddellijke schorsing kan leiden. En je krijgt er ook geen vier jaar voor, zelfs geen twee jaar. Er is een goede reden waarom het Wereld Antidopingagentschap daartoe heeft beslist, lang voor Froome. De salbutamoltesting gaat uit van grenswaarden en die kunnen nogal verschillen van geval tot geval. Daarom wordt nader onderzoek gevraagd en niet omwille van

klassejustitie, zoals weleens wordt uitgelegd.

In dat verband is het interessant te weten dat sinds de zaak-Froome het WADA zijn analyserichtlijnen heeft veranderd. Sinds begin 2018 moeten de labo's ook ineens de densiteit van de urine rapporteren. Je kan er gif op innemen dat dat een element zal zijn in de verdediging van Froome.

Ongelooflijk/ongeloofwaardig (schrappen wat niet past) was een kop in een krant. Typisch wielrennen. Ik weet het niet, maar het zou mij niet verwonderen als Froome straks vrijuit gaat en in één moeite de Tour wint. Wellicht vindt men dat dan ook ongelooflijk ongeloofwaardig. Het zij zo. Nuance is aan deze sport en haar volgers niet besteed.

Ik weet het niet, maar het zou mij niet verwonderen als Froome straks vrijuit gaat en in één moeite de Tour wint